

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

I Østre Landsret sidder systemets lakajer og dømmere danske efter politikernes vilje og ønsker. Her i huset findes ikke retfærdighed, og det er en hån, at kalde det for en ret, uret er mere korrekt.

Systemets feje hævn

I endnu en undertrykkende racisme-sag er Østre Landsret gået politikernes ærinde og har dømt Kaj Vilhelmsen, blot fordi han udtrykte sin mening i Radio Holger. Vort samfundssystem er fejlt og foragteligt, for det kan ikke tåle kritik men svarer med terrorjura og ikke med argumenter. I denne henseende er der ingen forskel på det tidligere Sovjetunionen og det nuværende danske samfund.

Den 27. juni stadfæstede Østre Landsret således den betingede dom over Kaj Vilhelmsen, og denne lidt skuffende men dog ikke uventede bekræftelse af Københavns Byrets tidligere dom er et trist tegn på, at også det danske retssystem er i hænderne på fremmedvennerne. Kaj Vilhelmsen blev frikendt for tre ud af de fire udtalelser, som han var anklaget for, men trods dette stadfæstede Østre Landsret dommen fra Københavns Byret, der var en betinget dom på 14 dages fængsel. Det er naturligvis ikke fordi den betingede dom betyder så meget i sig selv, da den jo netop bare er betinget, så egentlig behøvede Kaj Vilhelmsen slet ikke at anke dommen fra Byretten, men det er en prinsipsag for modstanderne af indvandringen, at man altid anker de såkaldte racisme-domme, simpelthen fordi disse må anses for helt uacceptable, idet den berygtede racismeparagraf må betragtes som grundlovsstridig. Men Østre Landsret fandt desværre ikke den pågældende paragraf 266b tvivlsom, og man dømte uden videre, som Københavns Byret havde gjort.

Fortsættes side 2

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 1, Nummer 11

Juli 2006

Hør Radio Holger!

Radio Holger er Storkøbenhavns eneste dansk-nationale radiostation, og Radio Holger sender nu på FM-båndet 90,4 Mhz. og samtidigt via Hybridnettet på 87,7 Mhz., hver onsdag og torsdag fra kl. 18.00-21.00 og hver lørdag kl. 8.00-10.00.

BOYCOTT

ISLAM

Opgøret mellem de to verdener, islam og den kristne, civiliserede og hvide verden nærmer sig uundgåeligt, og i denne store kommende strid vil ingen være i stand til at undgå deltagelse.

Alle vil blive tvunget til at tage stilling!

Systemets feje hævn

Fortsat fra side 1

Og der er ingen tvivl om, at de 6 dommere i Østre landsret var partiske og forudindtagede, for trods en udmærket indsats af forsvarsadvokaten Annette Fabricius-Bjerre, så kunne dommen fra Københavns Byret åbenbart ikke rokkes. Kaj Vilhelmsens egen indsats i retssagen ved Landsretten begrænsede sig hovedsageligt til den følgende tale, der skildrer hele baggrunden for sagen, og derfor skal talen også her gengives i dens helhed, så læserne får et tydeligt indtryk af sagen. Klarlæggelsen af sagen lyder som følger:

»Før jeg besvarer nogle spørgsmål, vil jeg gerne give en redegørelse, der dels skal klarlægge, hvordan jeg selv ser på anklagen mod mig, og dels tydeliggøre, hvorfor jeg nu har anket sagen fra Byretten til Landsretten. Indledende vil jeg lige gøre opmærksom på det vigtige forhold, at de i anklageskriftet nævnte fire udtalelser alle er fra juli måned 2005, og at de er fremkommet umiddelbart efter og i forbindelse med den store muhamedanske terroraktion i London, hvor et meget stort antal sagesløse engelske borgere blev sprængt i stumper og stykker af en gruppe terrorister, som bestod af tilsyneladende velintegrerede muhamedanske indvandrere.

Angående de tre udtalelser, der er udskrifter af en lydfil på Internettet fra den 28. juli 2005 skal jeg kort sige, at de efter min opfattelse intet har at gøre i den foreliggende sag. Københavns Byret har ikke lagt dem til grund i Byrettens dom, da Byretten ikke finder det bevist, at jeg skulle have haft nogen intention om at offentliggøre dem, hvilket er helt korrekt, men der findes også en mere tungtvejende grund til helt at udelukke dem fra sagen. Disse tre udtalelser har nemlig aldrig været bragt i Radio Holger, og at de på et eller andet tidspunkt eksisterede på Internettet er fuldstændigt irrelevant for den foreliggende sag, da jeg som bekendt ikke er sigtet for at lægge lovstridige filer ud på Internettet. Hverken i den oprindelige sigtelse eller i det efterfølgende anklageskrift er Internettet nævnt. I disse to dokumenter henvises der således alene til udtalelser, der er fremsat i forbindelse med radioudsendelser i Radio Holger. Det er åbenbart indlysende, at man ikke kan sigte mig og anklage mig for én ting, og så dømme mig for noget helt andet, og det ville

der faktisk være tale om, hvis man lagde de pågældende tre udtalelser fra den 28. juli til grund for en dom eller blot medinddrog dem i begrundelsen for dommen. Der er anket på baggrund af det samme anklageskrift, der forelå for Byretten, og anklageskriftet nævner følgelig ikke Internettet, så derfor må jeg selvsagt betragte de tre Internet-udtalelser som bortfaldet i sagen, simpelt hen fordi den foreliggende sag omhandler radioudsendelser og ikke lydfiler på Internettet. I denne sag står jeg altså slet ikke til ansvar for forhold på Internettet. Jeg skal således ikke beskæftige mig mere med de tre udtalelser fra den 28. juli, men klarlægge omstændighederne omkring den udtalelse på Radio Holger, som jeg faktisk er fremkommet med og følgelig også har vedgået, dvs. den udtalelse, der her i sagen kaldes en udtalelse fra den 21. juli, og den udtalelse, som Københavns Byret lagde til grund for sin dom.

Og jeg gengiver nu hele udtalelsen i sammenhæng, for at forstå udtalelsen i sammenhæng har hverken Danmarks Radios journalister, Københavns Politi, anklagemyndigheden eller Byretten været i stand til. Udtalelsen lyder som følger:

»Ja, sådan er islam og denne såkaldte religions tilhængere, og nu ved vi, hvad der er at gøre. Der er kun to mulige måder at reagere på, hvis man skal forhindre denne bombeterror. Enten at fordrive alle fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, så de ikke kan komme til at lægge bomber, eller at udrydde de fanatiske muhamedanere. Det vil sige, at slå en betydelig del af de muhamedanske indvandrere ihjel. – Det er naturligvis at foretrække at fordrive alle de fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, for det er den humane løsning. Det er altså repatrieringen, vi må vælge, men hvis vi intet gør, så fortsætter den muhamedanske terror. Man kan også som den danske regering og det danske Folketing vælge at ignorere det hele, men når først bomberne begynder at springe, så er de danske politikere medansvarlige for mordene, fordi de intet gjorde, da der stadig var tid.«

Og journalisterne ved Danmarks Radio, Københavns Politi, anklagemyndigheden og Københavns Byret har åbenbart slet ikke forstået, hvilken betydning denne udtalelse egentlig har.

Systemets feje hævn

Fortsat fra side 2

Dette viser sig bl.a. tydeligt ved, at man er oplyst med at læse efter ordene: »at slå en betydelig del af de muhamedanske indvandrere ihjel«, og stopper man netop her, så ændres hele betydningen af udtalelsen, og hvad der oprindeligt var en udtalelse til fordel for humanitet bliver en udtalelse til fordel for det modsatte. Københavns Byret har nok læst også den sidste del af udtalelsen, men man har også i Byretten været helt ude af stand til at se udtalelsen i sin oprindelige sammenhæng.

Det er børnelærdom, at trækker man sætninger ud af et afsnit, så ændrer man disse sætningers betydning ved at fjerne den kontekst, hvori de oprindeligt forekom. Dette er en kendsgerning, og alligevel har man fundet det berettiget at plukke i min udtalelse efter forgodtbefindende. Og så kan man jo overveje, om der med dette er tale om en ondskabsfuld læsning eller bare en ukvalificeret læsning. Når talen er om Danmarks Radios journalister, så er jeg ikke i tvivl. Min udtalelse blev helt bevidst manipuleret ved, at man kun en enkelt gang citerede hele udtalelsen, mens man ved de 20-30 andre tilfælde, hvor udtalelsen blev omtalt i radioens nyhedsudsendelser, stoppede citatet på det omtalte sted. At journalisterne ved Danmarks Radio helt bevidst misinformerede offentligheden stod mig hurtigt klart, da jeg fik mange henvendelser fra den internationale presse, som angiveligt var baserede på informationer fra Danmarks Radio og som gik ud på, at jeg skulle have foreslået alle muhamedanerne slået ihjel. Men det var jo netop det modsatte af, hvad jeg rent faktisk sagde. Af udtalelsens helhed fremgår det jo helt klart, at jeg faktisk anbefaler en hjemsendelse af de fremmede muhamedanere, og at jeg netop derved tager afstand fra at slå dem ihjel.

Men også anklagemyndigheden og Byretten baserede sig mere eller mindre ubevidst på Danmarks Radios bagvaskelseskampagne, dvs. på den af Danmarks Radio i offentligheden præsenterede fejllæsning af udtalelsen, hvilket helt klart kommer til udtryk ved den afsagte dom, som jo altså nu er anket, netop fordi Byretten i sin dom baserede sig på en fejllæsning. Byrettens fejllæsning af udtalelsen udtrykker sig på følgende må-

de. Byretten siger i sin dom, at udtalelsen indeholder »et generaliserende udsagn om, at muslimer er terrorister og udgør en latent trussel mod vesteuropæernes liv og sikkerhed.« Men dette er jo slet ikke, hvad der faktisk findes i udtalelsen, og det er således en forkert tolkning. Udtalelsen indeholder ganske vist den opfattelse, at de muhamedanske indvandrere udgør en potentiel trussel, men det udtrykkes slet ikke, at alle muhamedanerne er terrorister. For i den sammenhæng, hvori udtalelsen indgår, er der jo forudsat den implicitte præmis, at de muhamedanske terrorister rekrutteres i de muhamedanske miljøer, og at terroristerne følgelig kun udgør en del af muhamedanerne, og når denne implicitte præmis iagttages, hvilket man nødvendigvis må gøre, når man læser eller hører, da hele udtalelsen slet ikke har mening uden denne præmis, så forsvinder det såkaldte generaliserende udsagn også.

Beviset for at udtalelsen skal forstås på netop denne måde og ikke på nogen anden måde og med denne implicitte præmis, det kan ses i formuleringen »de fanatiske muhamedanere«, der er modstillet formuleringen »alle fremmede muhamedanere«, for denne modstilling og skelnen ville jo slet ikke have nogen mening, hvis man antog, at alle muhamedanere er terrorister. Men jeg var ikke af den opfattelse, at alle muhamedanere er terrorister, og det er jeg stadig ikke, og det sagde jeg heller ikke dengang. I Radio Holger bruges udtrykket fanatiske muhamedanere synonymt med udtrykket muhamedanske terrorister, så Byrettens påstand om, at der i udtalelsen ligger et generaliserende udsagn om, at alle muslimer er terrorister, det er således helt forkert. Der er tale om en fejllæsning af udtalelsen.

Derimod har Byretten naturligvis ret i, at der i min udtalelse ligger den opfattelse, »at muslimer udgør en latent trussel mod vesteuropæernes liv og sikkerhed«, men denne opfattelse kan da hverken være kontroversiel eller strafbar, for netop denne opfattelse har et uhyre antal danskere, både almindelige mennesker, folketingspolitikere og debattører, og myndighederne mener jo egentlig også det samme. Hvilken mening ville der f.eks. være med Politiets Efterretningstjenestets overvågning af de muhamedanske miljøer her i landet, hvis man ikke også havde den sam-

Systemets feje hævn

me opfattelse. Og man siger jo også helt åbent, at man er bange for, der skal rekrutteres terrorister i det muhamedanske samfund i Danmark, og at man derfor overvåger dette muhamedanske samfund og i øvrigt afholder møder med imamerne for at forhindre det.

Efterretningstjenesten afholder jo ikke møder med de danske sognepræster, for at præsterne skal forhindre sognebørnene i at blive terrorister, nej, anti-terroraktiviteten er rettet ensidigt mod det muhamedanske samfund. Dette betyder jo, at muhamedanerne udgør en latent eller potentiel trussel også i myndighedernes bevidsthed, det kan man ikke komme bort fra. Og opfattelsen af muhamedanerne som en latent fare er jo heller ikke tilfældig eller uberettiget, der er god grund til at have den opfattelse, jeg behøver bare at nævne New York, Madrid og London, for uanset hvordan man i øvrigt ser på disse tragiske begivenheder, så kan ingen benægte, at terroristerne var muhamedanske indvandrere, der enten var født i eller rejst ind i den vestlige verden. Efter min opfattelse kan der ikke være noget kontroversielt eller strafbart i at give udtryk for en ganske almindelig forestilling, der findes i folket og hos myndighederne, for hvis der virkelig er det, så hører enhver demokratisk samfundsdebat op.

Byretten siger jo også i sin dom, at denne udtalelse »indeholder en sådan forhåelse og nedværdigelse af den personkreds, der bekender sig til islam, at tiltalte herved har overtrådt Straffelovens §.266b, stk. 1.« Her peger Byretten særligt på sætningerne: 1- at »der er kun to muligheder at reagere på, hvis man skal forhindre denne bombeterror. Enten at fordrive alle fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, så de ikke kan komme til at lægge bomber, eller at udrydde de fanatiske muhamedanere. Det vil sige, at slå en betydelig del af dem ihjel« og sætningen: 2- ».. hvis vi intet gør, så fortsætter den muhamedanske terror.«

Men også dette er en fejllæsning af Byretten, for ser man nærmere på udtalelsen, så vil man ikke se nogen forhånende eller nedværdigende omtale. Det eneste karakteriserende adjektiv om muhamedanere er faktisk »fanatiske«, og dette ad-

jektiv bliver jo som nævnt brugt til at fremhæve en del af muhamedanerne, nemlig dem, der lægger bomber; dvs. at adjektivet »fanatiske« simpelthen karakteriserer muhamedanere, der er terrorister. Men når der ikke er andre karakteriserende adjektiver, så må Byretten jo mene, at det er selve betydningen af de anførte sætninger, der indeholder en forhåelse og nedværdigelse af muhamedanere. Og idet jeg ser bort fra Byrettens lidt forkerte citat i den første af de nævnte sætninger, så må jeg påpege følgende. Der er aldeles ikke noget forhånende i, at muhamedanerne bliver omtalt som en fare i forbindelse med bombeterror, simpelthen fordi terroristerne beviseligt rekrutteres blandt de muhamedanske indvandrere. Og det er udfra denne kendsgerning, som jeg ikke går ud fra, at nogen vil finde på at benægte, at jeg i udtalelsen fremsætter en helt logisk overvejelse, nemlig denne:

Når de muhamedanske indvandrere kan rekrutteres som terrorister, hvilket jeg som nævnt er helt enig med Politiets Efterretningstjeneste i, så kan man naturligvis fjerne terrorfaren ved at fjerne de muhamedanske indvandrere, dvs. ved at sende dem hjem, for er der ingen terrorister i landet, så kan der følgelig heller ingen terror forekomme, da terrorisme jo ikke er et fjernvåben. Men hvis terroristerne, i udtalelsen kaldet »de fanatiske muhamedanere«, kan identificeres, så kan de jo også udryddes, skønt de måske udgør en betydelig del af muhamedanerne, og så ville terrorfaren også være fjernet. Der findes altså disse to klare logiske muligheder for at forhindre en fremtidig muhamedansk terrorisme i Danmark, og som jeg siger i udtalelsen, jeg ville vælge den humane første mulighed, for så behøver man ikke at slå nogen ihjel, og man opnår stadig den fornødne sikkerhed. Men mærkeligt nok er det netop denne min humane indstilling, der er blevet lagt for had i medierne og misforstået i Byretten. Og at jeg ikke i min radio skulle have lov til at gøre mig nogle hypotetiske og logiske overvejelser om samfundsforhold og derunder også om terrorfaren, det kan jeg slet ikke anerkende, for det ville være det samme som at anerkende demokratiets afskaffelse. Jeg har simpelthen ret til at formulere overvejelser om samfundsforhold, også i min radio.

Systemets feje hævn

Fortsat fra side 4

Og angående den sidste sætning, så finder jeg det helt uforståeligt af Byretten, når Byretten påstår, at det skulle udtrykke en forhånende eller nedværdigende omtale af muhamedanerne, at antage det selvindlysende forhold, at den muhamedanske terror fortsætter, hvis der intet bliver gjort. Jamen, det er jo en kendsgerning, terroren fortsætter jo verden rundt, og jeg kunne anføre mange eksempler på dette siden juli 2005, overalt i verden eksploderer bomberne og de muhamedanske terrorister dræbes eller anholdes. Hvem i alverden kan dog være i tvivl om det? En muhamedansk terrorgruppe blev afsløret for nogle få dage siden i USA, som det seneste eksempel på dette.

Men efter min opfattelse kan sandheden hverken være forhånende eller nedværdigende, for hvis man virkelig mener dette i forhold til muhamedanerne, dvs. at sandheden om muhamedanerne er forhånende og nedværdigende for muhamedanerne, så kan man jo heller ikke have høje tanker om muhamedanerne. Hvis man vil skjule sandheden om dem, så må det jo være, fordi man mener, at sandheden om dem er beskidt.

Byretten siger endvidere i sin dom, »at det må have stået tiltalte klart, at han ved at fremsætte de pågældende udtalelser, der ikke kan legitimeres under påberåbelse af videnskabelig eller saglig debat, overskred grænserne for ytringsfriheden.« Men Byretten har ikke ret i dette synspunkt, dels fordi man ikke i den offentlige debat behøver at påberåbe sig hverken videnskabelighed eller saglighed, og dels fordi jeg ingen grund havde til at antage, at udtalelsen ville blive opfattet som kontroversiel.

I vort begreb om ytringsfriheden indeholdes ikke, at fremsatte meninger skal legitimeres gennem videnskabelighed eller saglighed, da dette logisk set ville udelukke en meget stor del af befolkningen fra overhovedet at deltage i den offentlige debat, nemlig den store del af befolkningen, der ikke tager stilling til politiske spørgsmål ud fra Danmarks Statistiks Årbog men ud fra egen følelse af, hvad der er ret og rimeligt. Videnskabelighed og saglighed kan selvsagt kræves i forbindelse med en rent faglig diskussion, en filosofisk diskussion, en litterær diskussion osv., men det

kan ikke kræves i forbindelse med en offentlig og demokratisk debat om politiske spørgsmål, da netop en politisk debat ofte vil have udgangspunkt i følelser. Dette er jo især tilfældet med den fremmedpolitiske debat, idet denne beskæftiger sig med en meget alvorlig sag, der griber dybt ind i folks liv og således er en egentlig følelsessag. Det er altså ikke min opfattelse, at den pågældende udtalelse overhovedet behøver at legitimeres gennem en påberåbelse af videnskabelighed eller saglighed, og det må opfattes som en ren illusion, at en politisk debat kan føres sådan. Samtidigt må det også anfægtes, når Byretten mener at kunne tage stilling til, hvad der er en påberåbelse af videnskabelighed og saglighed, for en sådan bedømmelse forudsætter jo logisk set også en objektiv bedømmelse af, hvad der egentligt er videnskabeligt eller sagligt netop i denne forbindelse. Men Byretten har ingen mulighed for at afgøre dette i forhold til den fremmedpolitiske debat, idet der overhovedet ikke forelægger noget objektivt grundlag for en sådan bedømmelse.

Og angående den sidste sætning, så finder jeg det helt uforståeligt af Byretten, når Byretten påstår, at det skulle udtrykke en forhånende eller nedværdigende omtale af muhamedanerne, at antage det selvindlysende forhold, at den muhamedanske terror fortsætter, hvis der intet bliver gjort. Jamen, det er jo en kendsgerning, terroren fortsætter jo verden rundt, og jeg kunne anføre mange eksempler på dette siden juli 2005, overalt i verden eksploderer bomberne og de muhamedanske terrorister dræbes eller anholdes. Hvem i alverden kan dog være i tvivl om det? En muhamedansk terrorgruppe blev afsløret for nogle få dage siden i USA, som det seneste eksempel på dette.

Men efter min opfattelse kan sandheden hverken være forhånende eller nedværdigende, for hvis man virkelig mener dette i forhold til muhamedanerne, dvs. at sandheden om muhamedanerne er forhånende og nedværdigende for muhamedanerne, så kan man jo heller ikke have høje tanker om muhamedanerne. Hvis man vil skjule sandheden om dem, så må det jo være, fordi man mener, at sandheden om dem er beskidt.

Systemets feje hævn

Fortsat fra side 5

Byretten siger endvidere i sin dom, »at det må have stået tiltalte klart, at han ved at fremsætte de pågældende udtalelser, der ikke kan legitimeres under påberåbelse af videnskabelig eller saglig debat, overskred grænserne for ytringsfriheden.« Men Byretten har ikke ret i dette synspunkt, dels fordi man ikke i den offentlige debat behøver at påberåbe sig hverken videnskabelighed eller saglighed, og dels fordi jeg ingen grund havde til at antage, at udtalelsen ville blive opfattet som kontroversiel.

I vort begreb om ytringsfriheden indeholdes ikke, at fremsatte meninger skal legitimeres gennem videnskabelighed eller saglighed, da dette logisk set ville udelukke en meget stor del af befolkningen fra overhovedet at deltage i den offentlige debat, nemlig den store del af befolkningen, der ikke tager stilling til politiske spørgsmål ud fra Danmarks Statistiks Årbog men ud fra egen følelse af, hvad der er ret og rimeligt. Videnskabelighed og saglighed kan selvsagt kræves i forbindelse med en rent faglig diskussion, en filosofisk diskussion, en litterær diskussion osv., men det kan ikke kræves i forbindelse med en offentlig og demokratisk debat om politiske spørgsmål, da netop en politisk debat ofte vil have udgangspunkt i følelser. Dette er jo især tilfældet med den fremmedpolitiske debat, idet denne beskæftiger sig med en meget alvorlig sag, der griber dybt ind i folks liv og således er en egentlig følelssag. Det er altså ikke min opfattelse, at den pågældende udtalelse overhovedet behøver at legitimeres gennem en påberåbelse af videnskabelighed eller saglighed, og det må opfattes som en ren illusion, at en politisk debat kan føres sådan. Samtidigt må det også anfægtes, når Byretten mener at kunne tage stilling til, hvad der er en påberåbelse af videnskabelighed og saglighed, for en sådan bedømmelse forudsætter jo logisk set også en objektiv bedømmelse af, hvad der egentligt er videnskabeligt eller sagligt netop i denne forbindelse. Men Byretten har ingen mulighed for at afgøre dette i forhold til den fremmedpolitiske debat, idet der overhovedet ikke forelægger noget objektivt grundlag for en sådan bedømmelse. Og når jeg ikke havde grund til at antage, at udtalelsen ville blive opfattet som kontroversiel,

så er det begrundet i de to tidligere nævnte forhold, at udtalelsen blev fremsat på et tidspunkt, hvor den fremmedpolitiske diskussion var meget voldsom, og at jeg ikke vidste, at udtalelsen ville blive helt misforstået eller misbrugt af Danmarks Radio. Desuden blev der i offentligheden samtidigt citeret en lang række forskellige udtalelser, der i deres karakter næppe kan anses for principielt meget anderledes end min egen udtalelse. Jeg havde således ingen som helst grund til at antage, at min udtalelse ville blive betragtet som kontroversiel, hvilket den da åbenbart heller ikke var, før Danmarks Radio iværksatte sin kampagne imod mig. Man skal her gøre sig klart, at det udelukkende var Danmarks Radio og denne radios fejlagtige tolkning af min udtalelse, der gjorde min udtalelse kontroversiel, og så lidt kontroversiel var min udtalelse jo altså også, at ingen ville anmelde den, før Danmarks Radios journalister også sørgede for dette som et led i kampagnen mod mig.

Set i lyset af de mange fejllæsninger og misforståelser angående min citerede udtalelse, fejllæsninger og misforståelser, der også blev gjort gældende i Københavns Byret under sagen mod mig, har jeg naturligvis følt det nødvendigt at anke i det håb, at Landsretten vil tage stilling til, hvad jeg rent faktisk sagde dengang for ca. et år siden, og ikke lade sig påvirke af den tåbelige mediehetz mod min person, som Danmarks Radio iværksatte ud fra en underlødige hang til sensationer.«

Det var Kaj Vilhelmsens forsvarstale i anledning af sagen i Østre Landsret, men da dommerne som nævnt var forudindtaget og allerede havde bestemt sig til bare at stadfæste dommen fra Københavns Byret, så var der ikke noget at gøre. Men dommen får naturligvis ikke den store betydning for Kaj Vilhelmsen eller Radio Holger, da man jo nok havde ventet noget lignende. Der har jo aldrig endnu været en retfærdig retssag ved de danske domstole, når anklagen var formuleret på baggrund af den berygtede racismeparagraf, der i egentlig forstand udgør en form for terror-jura, som skal lukke munden på folk. En retfærdig dom forudsætter åbenbart et helt andet samfundssystem, et nationalt bevidst samfundssystem.

Nyheder

Breve til de fremmede

Det har vakt stor opmærksomhed, at nogle fremmede i Nordjylland har modtaget breve, der opfordrer dem til at rejse hjem, men det må man undre sig over, for det er da helt naturligt at opfordre de fremmede til at rejse hjem igen. Og for så vidt der ikke forekommer trusler i disse breve, så er sådanne breve da heller ikke ulovlige. Det er trods alt stadig ikke forbudt at sende breve uopfordret, og ideen med at opfordre de fremmede til at rejse hjem igen er faktisk god, for det kunne da tænkes, at nogle af de fremmede ville rejse hjem, hvis de får en høflig opfordring til det. Hvad der også undrer ved hele denne sag er politiets holdning. En talsmand fra politiet kaldte udsendelsen af de pågældende breve for "svineri", men hvem havde egentlig bedt om denne overordnede politimands helt private mening. Vi citerer fra medierne: »Ifølge chefkriminalinspektør Aage Nørgaard Jensen, Aalborg Politi, er der blevet anmeldt et stort antal sager, og politiet ser med alvor på trusselsbrevene. Vi gør, hvad vi kan for at opklare, hvem der står bag, for det er noget forbandet svineri.« Når chefkriminalinspektør Aage Nørgaard Jensen udtaler sig i tjenesten, så skal han bare holde sig til neutralt at referere politiets arbejde. Men det bliver desværre mere og mere almindeligt, at politiets repræsentanter lader deres egne private fremmedleflende synspunkter komme til orde og glemmer, at de skal være danskernes tjenere og ikke være spytslikkere for de fremmede. Nej, det er ikke noget forbandet svineri at opfordre de fremmede til at rejse hjem igen, det er en sand patriotisk handling.

De gode menneskers svindel

Og nu blev det så dokumenteret, hvad vi har sagt hele tiden, at de såkaldte gode mennesker i virkeligheden bare er svindlere, der benytter deres arbejde for de fremmede som et skalkeskjul for at stikke snablen dybt ned i de offentlige kasser. Det danske Center for Rehabilitering af Torturofre (RCT) er således nu blevet afsløret i en helt utrolig svindel, hvor man kræver op til 85.000 kroner af sundhedsvæsenets penge for en såkaldt behandling, der bare består i, at nogle fremmede har en times snak med nogle behandlere. Centret

Den Europæiske Unions flag er bare en efterligning af det amerikanske flag, og den europæiske mønt er ikke andet end en europæisk dollar. Der er intet europæisk ved EU!

har ikke blot taget betaling for antallet af behandlere, der medvirker ved gruppeterapi. Det har også ganget prisen på 2.647 kroner per besøg op med antallet af patienter. Det betyder, at RCT har ganget prisen med 32, når der har deltaget fire behandlere og otte patienter i gruppetherapie. Regningen kom dermed til at lyde på 84.704 kroner for en times terapi. Dette er simpelthen uhyrligt, for mage til svineri med skatteydernes penge er næppe før set. Men sådan er det jo med de såkaldte gode mennesker, der så gerne vil hjælpe de fremmede; de gode mennesker har opdaget, at når man beskæftiger sig med de fremmede, så er de offentlige kasser helt åbne, og de gode mennesker kan selv forsyne sig og rage til sig som vilde dyr. Behandlere og psykologer ved Det danske Center for Rehabilitering af Torturofre er nogle beskidte bedragere og svindlere, som ved at vrøvle om de fremmede påståede torturofre scorer kassen og beriger sig selv.

Den muhamedanske terror

Den muhamedanske terror er nu ganske nær på Danmark. En canadisk gruppe af muhamedanske terrorister planlagde at storme parlamentet og halshugge politikerne. Gruppen har forbindelse til Danmark via den engelske statsborger og muhamedaner Younis Tsouli, der optrådte som Terrorist 007 på Internettet og gav gode råd om halshugninger, bilbomber og selvmordsbælter. Tsouli blev fængslet i oktober 2005 i London i en udløber af den dansk-bosniske terrorsag. Ifølge Wall Street Journal havde Tsouli forbindelse til nogle af de 17 fængslede muhamedanske canadiere samt to muhamedanske amerikanere af mellemøstlig afstamning, der er fængslet i samme sag. Det canadiske politi har hidtil tiet om sagens internationale forbindelser, men sagde den 7 juni går, at der var forbindelse til terrorceller i seks lande. De seks lande er USA, Danmark, Sverige, Bosnien, Holland og Bangladesh.

For et dansk Danmark

Modstandere af indvandringen må ikke lade sig begrænse i deres tankegang, når det drejer sig om den kommende kamp mod indvandringen og integrationen. Alle motiver for denne kamp og alle udtryk for den er acceptable i kampen, og dette må være udgangspunktet for et fremtidigt og helt nødvendigt samarbejde mellem de forskellige indvandrermotstandere.

Respekt for myndighederne?

Da en lytter har henvendt sig til Radio Holger og sagt, at man ikke i denne radio respekterer landets myndigheder, så må vi vel bevise det modsatte. Jo, så sandelig respekterer vi da landets myndigheder, f.eks. har vi stor respekt for de følgende to udtalelser:

»En middelalderlig muslimsk kultur bliver aldrig lige så gyldig herhjemme som den danske kultur, der nu engang er groet frem på det stykke gamle jord, der ligger mellem Skagen og Gedser og mellem Dueodde og Blåvandshuk.«

»Der er stadig mange slag, der skal slås. Et af de vigtigste handler om den konfrontation, vi oplever, når indvandrere fra muslimske lande nægter at anerkende dansk kultur og europæiske normer. Midt i vores eget land er der ved at udvikle sig parallel-samfund, hvor minoriteter praktiserer deres middelalderlige normer og udemokratiske tankegange.«

Disse to vægtige udtalelser er fremsat af landets kulturminister Brian Mikkelsen på De Konservatives Årsmøde, den 24.9.2005, og vi fremhæver dem bestandigt som udtryk for, at også ministre ved sjældne lejligheder fortjener vor respekt. Og hermed har vi jo faktisk også udtrykt respekt for vore myndigheder, ikke sandt?

Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
Hjemmeside: www.patrioten.org
E-mail: mail@patrioten.org